

บทที่ 4

ผลการวิจัย

บทนี้จะเสนอผลการวิจัยโดยมีการนำเสนอตามลำดับดังนี้คือ

1. ภูมิหลังทั่วไป
2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ และความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจ
3. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของสมาชิกสหกรรยบ้านแก
4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจ
5. ผลการวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยแต่ละตัวที่รวมอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจ

1. ภูมิหลังทั่วไป

กลุ่มประชากรเป้าหมาย ซึ่งเป็นสมาชิกสหกรรยบ้านแก ตำบลบ้านหม้อ อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี มีจำนวนทั้งหมด 89 คน มีลักษณะดังต่อไปนี้คือ (ตารางที่ 1 ถึง ตารางที่ 9 ภาคผนวก ข.)

1.1 เพศ สมาชิกสหกรรยบ้านแกทั้ง 89 คน เป็นเพศชาย 57 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 64.0 เป็นเพศหญิง 32 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36.0

1.2 อายุ สมาชิกสหกรรยบ้านแกมีอายุอยู่ระหว่าง 25-70 ปี ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ช่วงอายุ คือ ผู้ที่มีอายุ 25-40 ปี 41-55 ปี และ 56-70 ปี ผลปรากฏว่าสมาชิกส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 41-55 ปี หรือคิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือผู้ที่มีอายุระหว่าง 25-40 ปี และ 56-70 ปี หรือร้อยละ 32.6 และ 28.1 ตามลำดับ

1.3 สถานภาพสมรส สมาชิกสหกรษยาน เก่าทั้ง 89 คน ผ่านการสมรส มาแล้ว สมาชิกร้อยละ 93.3 ยังอยู่กับคู่สมรส ที่เหลือไม่ได้อยู่กับคู่สมรส เนื่องจากได้ ทำการหย่า แยกกันอยู่หรือเป็นหม้าย

1.4 ระดับการศึกษา ประชากรร้อยละ 85 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ตอนต้น (ประถมปีที่ 1 ถึง ประถมปีที่ 4) รองลงมาเป็นผู้ที่ไม่เคยเข้าโรงเรียน เป็น ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอน ปลายตามลำดับ

1.5 อาชีพหลัก สมาชิกร้อยละ 66.3 มีอาชีพเกษตรกรเป็นหลัก รองลงมา ร้อยละ 20.2 มีอาชีพรับจ้าง นอกจากนี้มีอาชีพค้าขาย รับราชการ และอื่น ๆ

1.6 อาชีพรอง สมาชิกร้อยละ 24.7 มีแต่อาชีพหลักเท่านั้น ไม่มีอาชีพรอง ผู้ที่มีอาชีพรองประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.3 นอกจากนี้มีอาชีพ ค้าขาย เกษตรกร และอื่น ๆ

1.7 รายได้ สมาชิกสหกรษยาน เก่าร้อยละ 40.4 มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือน รองลงมาตามลำดับคือเป็นผู้ที่มีรายได้อยู่ในช่วง 1,001-2,000 บาท 2,001-3,000 บาท , 3,001 บาทขึ้นไป และไม่มีรายได้เลย

1.8 จำนวนหุ้นสหกรษยาน ประชากรทั้งหมด 89 คน มีหุ้นในสหกรษยาน เก่า รวมกันได้ทั้งหมด 223 หุ้นๆละ 20 บาท มีผู้เช่ารวมหุ้นตั้งแต่ 1 หุ้น ถึง 10 หุ้น สมาชิกส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.5 ถือหุ้น 1 หุ้น

1.9 ตำแหน่งในหมู่บ้าน สมาชิกประมาณร้อยละ 22.5 มีตำแหน่งในหมู่บ้าน คือเป็นคณะกรรมการประจำหมู่บ้าน ผู้สื่อข่าวสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เป็นต้น

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ และความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจ

2.1 ปัจจัยความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ตารางที่ 10 ถึง ตารางที่ 12 ภาคผนวก ข.) เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในที่นี้หมายถึงแพทย์ เจ้าหน้าที่อนามัยอำเภอ เจ้าหน้าที่อนามัยตำบล พยาบาลและผดุงครรภ์ การศึกษาความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขวัดได้จาก ความเป็นผู้รู้ (Expertise) และ ความน่าไว้วางใจ (Trustworthiness)

ความเป็นผู้รู้ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ถูกได้จากระดับความเข้าใจของสมาชิกสหกรรยบ้านเก่าที่มีต่อความสามารถของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในการอธิบายเรื่องการจัดตั้งสหกรรยา ปรากฏว่าสมาชิกเกือบทุกคนกล่าวว่า มีความเข้าใจในคำอธิบายของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในระดับเข้าใจดีมากจนถึงระดับพอเข้าใจ โดยอาจจำแนกออกได้คือ สมาชิกร้อยละ 33.7 มีความเห็นว่าการอธิบายของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอยู่ในระดับสามารถเข้าใจดีมาก ร้อยละ 30.3 อยู่ในระดับเข้าใจดี ร้อยละ 25.8 อยู่ในระดับพอเข้าใจ

นอกจากนี้ยังสามารถดูความเป็นผู้รู้ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขได้จากทัศนคติของสมาชิกสหกรรยบ้านเก่าที่มีต่อความพร้อมของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการตอบข้อสงสัยในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ผลการวิจัยสมาชิกร้อยละ 71.9 มีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่สาธารณสุขสามารถตอบข้อสงสัยได้ทันทีทุกครั้งที่มีข้อสงสัย รองลงมาคือผู้ที่มีความเห็นว่า ส่วนมากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขให้คำตอบได้ดี แต่ไม่ทุกครั้ง ในบางครั้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขไม่ค่อยตอบข้อสงสัย และไม่สนใจจะตอบ

ด้านความน่าไว้วางใจของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พิจารณาจากความคิดเห็นของสมาชิกสหกรรยบ้านเก่าที่มีต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ซึ่งสมาชิกร้อยละ 89.9 มีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ทำงานเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน นอกจากนั้นยังทำงานเพื่อความอยู่รอดของประเทศชาติ และส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่ว่าเจ้าหน้าที่ทำงานเพื่อแสดงความเก่งของตนเองหรือทำงานเพื่อประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายเดียว

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีความน่าเชื่อถือค่อนข้างสูง ทั้งทางด้านความเป็นผู้รู้ และความน่าไว้วางใจ

2.2 ปัจจัยความพยายามของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ตารางที่ 13 และ ตารางที่ 14 ภาคผนวก ข.) ประกอบด้วยความบ่อยครั้งในการพบปะประชาชน และวิธีการเข้าถึงประชาชน

ระดับความบ่อยครั้งในการพบปะพูดคุย เรื่องการจัดตั้งสหกรรยาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีดังนี้คือ สมาชิกร้อยละ 47.2 กล่าวว่า เจ้าหน้าที่เคยพบปะพูดคุย เรื่องนี้มากกว่า 5 ครั้ง สมาชิกร้อยละ 22.5 กล่าวว่า เคยพูดคุย 2-3 ครั้ง นอกจากนี้มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเคยพูดคุย เรื่องการจัดตั้งสหกรรยา 4-5 ครั้ง และไม่เคยพูดคุยเรื่องนี้เลย

วิธีการเข้าถึงประชาชน พิจารณาจากลักษณะการพบปะระหว่างสมาชิกสหกรรยาบ้านเก่ากับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในรอบ 6 เดือนก่อนมีการจัดตั้งสหกรรยา ปรากฏว่า พบกันที่ประชุม มีปริมาตรสูงสุดคือร้อยละ 29.8 รองลงมาได้แก่ พบในลักษณะที่เจ้าหน้าที่มาเยี่ยมที่บ้านร้อยละ 28.6 นอกจากนี้ได้แก่ พบกันที่วัด สมาชิกไปหาเจ้าหน้าที่ที่ทำงาน และเจอกันโดยบังเอิญ

2.3 ปัจจัยความพยายามของผู้นำท้องถิ่น (ตารางที่ 15 ถึงตารางที่ 17 ภาคผนวก ข.) ผู้นำท้องถิ่นในการศึกษาคั้งนี้ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ผู้สื่อข่าวสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (ผสส.) พระ และครู ซึ่งความพยายามของผู้นำท้องถิ่นนี้พิจารณาจากความบ่อยครั้งในการพบปะประชาชนในท้องถิ่น วิธีการเข้าถึงประชาชนและการให้ความร่วมมือในการเผยแพร่และชักชวน

ระดับความบ่อยครั้งในการให้ข่าวสารเรื่องสหกรรยาของผู้นำท้องถิ่น จำแนกผลการวิเคราะห์ตามสถานภาพของผู้นำท้องถิ่นได้ดังนี้คือ

ก. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสหกรณ์ร้อยละ 41.6 กล่าวว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้ความสารเรื่องนี้มากกว่า 5 ครั้ง รองลงมากล่าวว่า 2-3 ครั้ง ไม่เคยให้ข่าวสารเลย 4-5 ครั้ง และ 1 ครั้ง ตามลำดับ

ข. อสม./ ผสส. ผลปรากฏดังนี้คือ สมาชิกร้อยละ 53.9 กล่าวว่า อสม./ ผสส. มีระดับความบ่อยครั้งในการให้ข่าวสารเรื่องนี้มากกว่า 5 ครั้ง นอกจากนั้นกล่าวว่า อสม./ ผสส. เคยให้ข่าวสารเรื่องนี้ประมาณ 4-5 ครั้ง 2-3 ครั้ง ไม่เคยเลย และ 1 ครั้ง ตามลำดับ

ค. พระ สมาชิกสหกรณ์ร้อยละ 62.9 กล่าวว่า พระไม่เคยนำ ข่าวสารเรื่องสหกรณ์มาแจ้งให้ทราบ มีสมาชิกเพียงร้อยละ 11.2 ที่กล่าวว่า พระ เคยนำข่าวสารเรื่องนี้มาบอก 2-3 ครั้ง และมากกว่า 5 ครั้ง

ง. ครู สมาชิกร้อยละ 41.6 กล่าวว่า ครูไม่เคยนำ ข่าวสารเรื่องสหกรณ์มาแจ้งให้ทราบ ส่วนผู้กล่าวว่า ครู เคยนำเรื่องนี้มาแจ้งให้ทราบ มีสมาชิกส่วนใหญ่คือร้อยละ 25.8 กล่าวว่า ครู เคยให้ข่าวสารเรื่องนี้มากกว่า 5 ครั้ง และร้อยละ 19.1 กล่าวว่า 2-3 ครั้ง

การให้ความร่วมมือในการเผยแพร่และชักชวนของผู้นำท้องถิ่น พิจารณาจากระดับความบ่อยครั้งในการที่สมาชิกได้พบผู้นำท้องถิ่นพร้อมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ซึ่งอาจจำแนกผลการวิเคราะห์ตามสถานภาพของผู้นำท้องถิ่นได้ดังนี้

ก. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกส่วนมากหรือร้อยละ 46.1 กล่าวว่า เคยพบ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พร้อมกับเจ้าหน้าที่ทุกครั้ง นอกจากนั้นกล่าวว่า เคยพบพร้อมกันเป็นส่วนมาก บางครั้งบางครั้งและไม่เคยพบเลย

ข. อสม. ผสส. สมาชิกร้อยละ 64.0 เคยพบ อสม. ผสส. และเจ้าหน้าที่พร้อมกันทุกครั้งและร้อยละ 19.1 เคยพบพร้อมกันเป็นส่วนมาก

ค. พระ สมาชิกร้อยละ 58.4 ไม่เคยพบ พระและเจ้าหน้าที่พร้อมกัน และสมาชิกร้อยละ 16.9 กล่าวว่า พบพร้อมกันทุกครั้ง

ง. ครู สมาชิกร้อยละ 28.1 ไม่เคยพบครูพร้อมกับเจ้าหน้าที่ สมาชิก ร้อยละ 25.8 เคยพบครูพร้อมกับเจ้าหน้าที่ทุกครั้ง มีเพียงร้อยละ 15.7 กล่าววา เคยพบพร้อมกันเป็นบางครั้ง

วิธีการเข้าถึงประชาชน พิจารณาจากลักษณะการพบปะระหว่างสมาชิกสหกรรยา บานเก่ากับผู้นำท้องถิ่น ในรอบ 6 เดือนก่อนมีการจัดตั้งสหกรรยา โดยแบ่งตามสถานภาพ ของผู้นำท้องถิ่น ใคดังนี้คือ

ก. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสหกรรยาร้อยละ 55.1 กล่าววา ในรอบ 6 เดือนก่อนมีการจัดตั้งสหกรรยา กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มาพบเพื่อนักประชุม รองลงมาสมาชิกร้อยละ 22.5 ทอบวา กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มาเยี่ยมที่บ้าน สมาชิกบางคน หรือร้อยละ 4.5 ทอบวา ไม่เคยพบเลย

ข. อสม. ผสส. สมาชิกร้อยละ 50.6 ทอบวา อสม. ผสส. มา เยี่ยมที่บ้าน สมาชิกร้อยละ 34.8 ทอบวา อสม. ผสส. มานักประชุม

ค. พระ เกือบครึ่งหนึ่งของสมาชิกสหกรรยาหรือร้อยละ 48.3 ไม่เคย พบพระเลย แทสม ชีวรร้อยละ 18.0 ทอบวา พระเคยนักประชุม

ง. ครู สมาชิกร้อยละ 33.7 ทอบวา ครูมาพบเพื่อนักประชุม รองลงมาทอบวา พบกับครูโดยบังเอิญ สมาชิกบางคนกล่าววาไม่เคยพบครูเลย

2.4 ปัจจัยเพื่อนบ้านและสมาชิกในครอบครัว (ตารางที่ 18 ถึงตารางที่ 20 ภาคผนวก ข.) การวิเคราะห์หัจจัยนี้ พิจารณาจากการที่สมาชิกเคยนำเรื่องสหกรรยา ไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านและสมาชิกในครอบครัว และการมีส่วนในการตัดสินใจ

สมาชิกส่วนใหญ่เคยพูดคุยเรื่องสหกรรยากับเพื่อนบ้านและสมาชิกใน ครอบครัว คังนี้คือ สมาชิกร้อยละ 86.5 เคยพูดเรื่องนั้กับเพื่อนบ้าน สมาชิกร้อยละ 89.9 เคยพูดเรื่องนั้กับสมาชิกในครอบครัว

อิทธิพลของเพื่อนบ้านและสมาชิกในครอบครัวที่มีส่วนในการตัดสินใจ
 เขาเป็นสมาชิกสหกรณามีคั้งนี้คือ สมาชิกร้อยละ 41.6 ทอวว่า เพื่อนบ้านมีส่วนมากใน
 การตัดสินใจเขาเป็นสมาชิกสหกรณา รอยละ 20.8 ทอวว่าเพื่อนบ้านมีส่วนในการตัดสินใจ
 ใจมากที่สุด และมีส่วนในการตัดสินใจพอสมควร

สมาชิกร้อยละ 46.3 ทอวว่า สมาชิกในครอบครัวมีส่วนมากในการ
 การตัดสินใจ รองลงมาคือสมาชิกร้อยละ 31.2 ทอวว่า สมาชิกในครอบครัวมีส่วนมากที่สุด
 ในการตัดสินใจเขาเป็นสมาชิกสหกรณา และสมาชิกในครอบครัวที่เป็นผู้กระตุนให้ประชากร
 เป้าหมายสมัครเขาเป็นสมาชิกสหกรณานเก่า สามารถจำแนกเป็นรายบุคคลได้คั้งนี้คือ
 ผู้ที่เขาเป็นสมาชิกเพราะไครรับแรงกระตุนจากภรรยา มีร้อยละ 50.6 รอยละ 21.3
 ทอวว่าสามีเป็นผู้กระตุนให้สมัครเป็นสมาชิก นอกจากนี้มีบุตรชาย บุตรสาว พี่น้อง
 และอื่น ๆ เป็นผู้กระตุนให้สมัครเป็นสมาชิกสหกรณานเก่า

2.5 ปัจจัยการประชมกลุ่ม (ตารางที่ 21 ถึงตารางที่ 23 ภาคผนวก ข.)

พิจารณาจากความบ่อยครั้งในการเข้าประชม เนื่องจากก่อนที่จะจัดตั้งสหกรณานเก่า
 สำเร็จ ไคมีการประชมกลุ่ม 5 ครั้ง คั้งนั้นจึงถือวว่า ผู้ที่เข้าประชม 5 ครั้ง เป็นผู้ที่มี
 ความบ่อยครั้งมากที่สุด ซึ่งผลปรากฏวว่า สมาชิกร้อยละ 59.6 เคยเข้าประชมทัง 5 ครั้ง
 สมาชิกร้อยละ 13.5 ไคเคยเข้าประชมเลย เนื่องจากไคมีเวลา สุขภาพไคดี และ
 มีญาติหรือผู้นไปแทน ไคชอบประชมและไคอยู่ในหมู่บ้านขณะมีการประชม นอกจากนั้น
 ผู้เคยเข้าประชมกลุ่ม 3 ครั้ง 2 ครั้ง 4 ครั้ง และ 1 ครั้ง ตามลำดับ

สำหรับผู้ไคเคยเข้าประชม อาจเรียงลำดับสิ่งทีกระตุนให้ประชากร
 เป้าหมายเขารวมประชมได้คั้งนี้คือ ผู้นำทองถิ่นชักชวน ตนเองสนใจอยู่แล้ว เจาหน้าที่
 สาธารณสุขชักชวน เพื่อความเจริญของหมู่บ้านและเพื่อนบ้าน ญาติชักชวน

2.6 ปัจจัยสื่อสิ่งพิมพ์ (ตารางที่ 24 ถึงตารางที่ 28 ภาคผนวก ข.)

สื่อสิ่งพิมพ์ในที่นี้หมายถึง หนังสือหรือเอกสารที่มีการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับสหกรรยา ซึ่งจำแนกได้ดังนี้คือ เอกสารแจกประกอบการประชุม วารสารชาวสาธารณสุข หนังสือพิมพ์รายวัน หนังสือพิมพ์ผาผนังของการศึกษานอกโรงเรียน นิตยสารและอื่น ๆ ตามลำดับ โดยมีผู้ที่เคยอ่านสิ่งพิมพ์ร้อยละ 43.8 และผู้ที่ไม่เคยอ่านมีร้อยละ 56.2 สาเหตุที่สมาชิกไม่เคยอ่านสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เนื่องจากไม่ได้รับแจก ไม่มีเวลาอ่าน อ่านหนังสือไม่ออก สายตาไม่ดี ไม่สนใจจะอ่าน

ปัจจัยสื่อสิ่งพิมพ์นี้ พิจารณาได้จากระดับความบ่อยครั้งในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งปรากฏว่า สมาชิกที่อ่านสื่อสิ่งพิมพ์เดือนละ 1 ครั้ง และ 2-3 เดือนต่อครั้ง มีจำนวนเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 28.2 ของสมาชิกที่เคยอ่านสิ่งพิมพ์ รองลงมาคือ 2 สัปดาห์ต่อครั้ง และอ่านสัปดาห์ละครั้ง ซึ่งสถานที่ที่อ่านสิ่งพิมพ์คือ ที่บ้านของตนเอง ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน สถานีอนามัยตำบลและอื่น ๆ

2.7 ปัจจัยผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (ตารางที่ 29 ถึงตารางที่ 31

ภาคผนวก ข.) พิจารณาจากระดับความพอใจในเงินปันผล และความสะอาดที่ได้รับจากการซื้อขาย

ระดับความพอใจเงินปันผล ปรากฏว่า สมาชิกร้อยละ 41.6 พอใจมาก รองลงมาคือร้อยละ 39.3 อยู่ในระดับพอใจ ร้อยละ 16.9 พอใจพอสมควร และมีเพียงร้อยละ 1.1 อยู่ในระดั้มไม่ค่อยพอใจ

ความสะอาดที่ได้รับจากการซื้อขาย ผลปรากฏว่า สมาชิกสหกรรยาได้รับความสะดวกเพิ่มขึ้นมาก มีจำนวนสูงมากถึงร้อยละ 80.9 นอกจากนั้นตอบว่า ได้รับความสะดวกขึ้น ได้รับความสะดวกพอสมควร และไม่มีผู้ใดตอบว่าไม่ค่อยได้รับความสะดวกและเหมือนเดิมเลย

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับสามารถจำแนกได้ดังนี้คือ ได้รับความสะดวกไม่ต้องเดินทางไปซื้อไกล ๆ ซื้อยาได้ราคาถูกกว่าซื้อตามร้านทั่วไป ไว้ใจได้ว่าซื้อยาถูกต้อง หวังจะได้รับเงินปันผล เพื่อแสดงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของชุมชนและอื่น ๆ ตามลำดับ

2.8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการโน้มน้าวใจ (ตารางที่ 32 ถึง ตารางที่ 41 ภาคผนวก ข.) ซึ่งพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในงานของสหกรยา และระยะเวลาในการตัดสินใจเข้าร่วมเป็นสมาชิก

จากการรวบรวมข้อมูลในเรื่องระยะเวลา ผู้วิจัยได้ตรวจสอบจาก วันที่ในใบสมัคร เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา จากการสำรวจพบว่า วันที่ในใบสมัครมี ทั้งหมด 5 วันคือ มีผู้สมัครในวันที่ 10, 16, 20, 21 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2523 และในวันที่ 23 เดือนมกราคม พ.ศ. 2524 ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระยะเวลาคือ ระยะเวลา หมายถึงผู้ที่สมัครภายในวันที่ 10-21 กรกฎาคม 2523 ถือว่าเป็นผู้ที่ตัดสินใจเข้าเป็น สมาชิกเร็ว ระยะเวลาหมายถึงผู้ที่สมัครในวันที่ 23 มกราคม 2524 ซึ่งผลปรากฏดังนี้คือ สมาชิกเกือบทุกคนคือร้อยละ 93.2 สมัครเข้าเป็นสมาชิกในระยะแรกจัดตั้งสหกรยาบ้านเก่า

การมีส่วนร่วมในงานของสหกรยา พิจารณาจากความบ่อยครั้งของ สมาชิกสหกรยาบ้านเก่าในการเข้าร่วมประชุมหลังจากจัดตั้งสหกรยาแล้ว โดยมีการ ประชุมกันเป็นประจำทุก ๆ ๓ เดือน ซึ่งผลปรากฏว่า สมาชิกร้อยละ 58.4 เข้าร่วม ประชุมเป็นประจำทุกเดือน นอกจากนั้นเคยเข้าประชุมบ่อยเกือบทุกครั้ง เข้างานไม่ เข้างานเป็นบางครั้ง และไม่คอยได้เขาประชุม มีผู้ที่ไม่เคยเขาประชุมเลยบางคน เนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้คือ ไม่มีเวลา สุขภาพไม่ดี ให้อุ่นไปแทน และไม่อยู่ ขณะมีการประชุม

หลังจัดตั้งสหกรยาแล้ว ผู้ที่เคยเข้าร่วมประชุมประจำทุกเดือน มีความ บ่อยครั้งในการให้ข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงสหกรยาบ้านเก่า ดังนี้คือ สมาชิกร้อยละ 51.3 ไม่เคยออกความเห็นเลย สมาชิกร้อยละ 18.4 เคยให้ข้อเสนอ เน้นหรือแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง นอกจากนั้น สมาชิกบางคนเคยออกความคิดเห็นใน ขณะประชุมนาน ๆ ครั้ง เคยออกความคิดเห็นทุกครั้งที่มีการประชุมและออกความเห็น ในบางครั้งคิดเป็นร้อยละ 11.9 , 7.9 และ 7.9 ตามลำดับ

สมาชิกที่ดำรงตำแหน่งกรรมการในการดำเนินงานสหกรรยา มีจำนวน 12 คน ซึ่งอาจจำแนกสมาชิกสหกรรยาบางเกณฑ์ที่ไม่เป็นกรรมการว่ามีส่วนร่วมลงคะแนน เลือกคณะกรรมการสหกรรยาบางเกณฑ์คือ รอยละ 74.0 ของสมาชิกที่ไม่เป็นกรรมการ สหกรรยาเป็นผู้ที่เข้าร่วมลงคะแนนเลือกคณะกรรมการ

ความบ่อยครั้งในการพูดคุยเรื่องสหกรรยาแก่ผู้ที่ยังไม่เป็นสมาชิก หลังจากเขาเป็นสมาชิกสหกรรยาแล้ว คั้งนี้คือ สมาชิกรอยละ 40.4 เคยพูดคุยเรื่องกับผู้ที่ยังไม่เป็นสมาชิกบ่อยครั้ง รองลงมาสมาชิกรอยละ 27.0 ไม่เคยพูดคุยเรื่องนี้เลย รอยละ 16.9 เคยพูดคุยเรื่องกับผู้ที่ยังไม่เป็นสมาชิกบ่อยมาก นอกจากนั้นเคยพูดคุยบางแต่นาน ๆ ครั้ง และพูดคุยบ้างไม่พูดคุยบ้าง ตามลำดับ

ผู้ที่สมาชิกสหกรรยาบางเกณฑ์เคยพูดคุยเรื่องสหกรรยากับผู้ที่ยังไม่เป็นสมาชิก อาจจำแนกเป็นรายบุคคลคั้งนี้คือ เพื่อนบ้าน สมาชิกในมาน ญาติ และเพื่อนที่ทำงาน ตามลำดับ ส่วนเรื่องที่พูดคุยคั้งนี้คือ ชักชวนให้เป็นสมาชิก ความสะดวกในการซื้อขาย ราคายาถูกกว่าท้องตลาด ความปลอดภัย หรือยาได้ถูกต้องและอื่น ๆ ตามลำดับ

หลังจากมีสหกรรยาประจำหมู่บ้านแล้ว สมาชิกไปซื้อขายจากสถานที่ต่อไปตามลำดับคือ ซ้อที่สหกรรยาบ้านเก่า ซ้อจากอนามัยและโรงพยาบาล ซ้อจากร้านใกล้หมู่บ้าน และซ้อจากในตัวเมือง

3. การวิเคราะห์ทัศนคติของสมาชิกสหกรรยาบ้านเก่า (ตารางที่ 42 ถึงตารางที่ 47 ภาคผนวก ข.)

3.1 ผู้นำเรื่องการจัดตั้งสหกรรยามาเสนอแก่สมาชิกสหกรรยาบ้านเก่าเป็นคนแรก
จำแนกตามเพศคือ

สมาชิกเพศชาย รอยละ 49.1 ของสมาชิกเพศชายทั้งหมด กล่าวว่า ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข (ผสส.) เป็นผู้นำข่าวเรื่องนี้มาเสนอเป็นคนแรก รองลงมาคือ เจ้าหน้าสาธารณสุข ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) เพื่อนบ้านและญาติ และคนในครอบครัว

สมาชิกเพศหญิง ร้อยละ 65.6 ของสมาชิกเพศหญิงทั้งหมด กล่าวว่า ผู้สื่อข่าวสารานุกรมสุข (วสส.) เป็นผู้นำข่าวเรื่องนี้เสนอเป็นคนแรก รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่สารานุกรมสุข และอาสาสมัครสารานุกรมสุข

3.2 ทัศนคติของสมาชิกสหกรรรมยานเกาที่มีต่อผู้อธิบายเรื่องการจัดตั้งสหกรรรมให้เข้าใจได้ที่ดีที่สุด โดยวิเคราะห์ตามเพศได้ดังนี้คือ

สมาชิกเพศชาย ร้อยละ 53.6 ของสมาชิกเพศชายทั้งหมด มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่สารานุกรมสุขเป็นผู้ที่สามารถอธิบายให้เข้าใจได้ที่ดีที่สุด รองลงมาคือ ผู้สื่อข่าวสารานุกรมสุข

สมาชิกเพศหญิง ร้อยละ 50.0 ของสมาชิกเพศหญิง มีความเห็นว่า ผู้สื่อข่าวสารานุกรมสุขเป็นผู้ที่สามารถอธิบายได้เข้าใจดีที่สุด รองลงมาคือเจ้าหน้าที่สารานุกรมสุข

3.3 ทัศนคติของสมาชิกที่มีต่อสิ่งที่เจ้าหน้าที่สารานุกรมสุขเคยแนะนำเพื่อให้ชาวบ้านมีความอยู่ดีกินดีขึ้น จำแนกได้ดังนี้ สมาชิกร้อยละ 60.7 เคยได้รับคำแนะนำเรื่องการวางแผนครอบครัวจากเจ้าหน้าที่สารานุกรมสุข สมาชิกร้อยละ 78.7 เคยได้รับคำแนะนำด้านน้ำดื่ม น้ำใช้ และสวมจากเจ้าหน้าที่สารานุกรมสุข สมาชิกร้อยละ 68.5 เคยได้รับคำแนะนำเรื่องอาหารและโภชนาการจากเจ้าหน้าที่สารานุกรมสุข สมาชิกร้อยละ 64.0 เคยได้รับคำแนะนำเรื่องสหกรรรมและยาจากเจ้าหน้าที่สารานุกรมสุข และร้อยละ 4.5 เคยได้รับคำแนะนำในเรื่องอื่น ๆ จากเจ้าหน้าที่สารานุกรมสุข

ทัศนคติของสมาชิกสหกรรรมยานเกาที่มีต่อการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่สารานุกรมสุขในการจัดตั้งสหกรรรมยานเกา ปรากฏผลดังนี้คือ สมาชิกร้อยละ 40.4 มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่สารานุกรมสุขเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมมาก รองลงมาร้อยละ 30.3 มีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่สารานุกรมสุขเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมมากที่สุด และร้อยละ 21.3 มีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่สารานุกรมสุขมีส่วนร่วมพอสมควร

3.4 สิ่งที่ทำให้สมาชิกสหกรรยบ้านเกาคัดสินใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรรยบ้านเกา เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้คือ

สิ่งสำคัญลำดับที่ 1 สมาชิกร้อยละ 36.0 มีความเห็นว่า ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญลำดับที่ 1 สมาชิกร้อยละ 21.3 มีความเห็นว่า แรงกระตุ้นจากผู้นำท้องถิ่นสำคัญเป็นลำดับที่ 1 สมาชิกบางคนมีความเห็นว่า ลักษณะที่หน้าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพื่อนบ้านและสมาชิกในครอบครัว และความบ่อยครั้งในการพบปะเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นสิ่งสำคัญลำดับที่ 1 ที่ทำให้ตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกสหกรรยบ้านเกา นอกจากนี้มีความเห็นว่า เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม และความบ่อยครั้งในการพบปะเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นสิ่งสำคัญลำดับที่ 1 ในการตัดสินใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรรยบ้านเกา

สิ่งสำคัญลำดับที่ 2 มีดังนี้คือ สมาชิกร้อยละ 21.3 มีความเห็นว่า ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญลำดับที่ 2 ในการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกสหกรรยบ้านเกา นอกจากนี้มีความเห็นว่า แรงกระตุ้นจากผู้นำท้องถิ่น ลักษณะที่หน้าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ความบ่อยครั้งในการพบปะเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพื่อนบ้านและสมาชิกในครอบครัวและการประชุมกลุ่มเป็นสิ่งที่มีความสำคัญลำดับที่ 2 ในการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิก

สิ่งสำคัญลำดับที่ 3 สมาชิกร้อยละ 11.2 มีความเห็นว่า ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมีความสำคัญเป็นลำดับที่ 3 สมาชิกร้อยละ 10.1 มีความเห็นว่า แรงกระตุ้นจากผู้นำท้องถิ่นมีความสำคัญเป็นลำดับที่ 3 นอกจากนี้เห็นว่าเพื่อนบ้านและสมาชิกในครอบครัว ลักษณะที่หน้าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ความบ่อยครั้งในการพบปะเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และผลประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญลำดับที่ 3 ในการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกสหกรรยบ้านเกา

3.5 ทัศนคติของสมาชิกสหกรรยบ้าน เกาตอสิ่งสำคัญที่ทำให้สามารถตั้งสหกรรยา ในหมู่บ้านโคสำเริงกิ่งนคอ

สิ่งสำคัญลำดับที่ 1 สมาชิกร้อยละ 55.1 มีความเห็นว่า ความร่วมมือ ของชาวบ้านเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้สามารถตั้งสหกรรยาในหมู่บ้านโคสำเริง ร่องลงมาคือ การที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและการที่ทุกฝ่ายช่วยกันเป็นสิ่งสำคัญลำดับที่ 1 เท่า ๆ กัน นอกจากนี้ยังมีผู้ลงความเห็นว่ายผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและผู้นำท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญลำดับที่ 1 ที่ทำให้สามารถตั้งสหกรรยาในหมู่บ้านโคสำเริง

สิ่งสำคัญลำดับที่ 2 สมาชิกร้อยละ 18.0 มีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ สาธารณสุขเป็นสิ่งสำคัญลำดับที่ 2 ในการจัดตั้งสหกรรยาโคสำเริง สมาชิกร้อยละ 11.2 มีความเห็นว่าผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นสิ่งสำคัญลำดับที่ 2 นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้ว สมาชิกบางคนตอบว่า ความร่วมมือของชาวบ้าน ผู้นำท้องถิ่น และการที่ทุกฝ่ายช่วยกัน เป็นสิ่งสำคัญลำดับที่ 2

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความสัมฤทธิ์ผลในการ โนมน้าวใจ (ตารางที่ 48 ภาคผนวก ข.)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความสัมฤทธิ์ผลในการ โนมน้าวใจนั้น เป็นการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อทดสอบว่า เป็นไปคามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้เพียงใด อาจจำแนกค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยแต่ละตัวกับความสัมฤทธิ์ผล ในการโนมน้าวใจได้ดังนี้คือ

ความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีความสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผล ในการโนมน้าวใจในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.55

ความพยายามของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีความสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผล ในการโนมน้าวใจในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.31

ความพยายามของผู้นำท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผลในการ
โน้มน้าวใจ ในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.36

เพื่อนบ้านและสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผลใน
การโน้มน้าวใจในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.32

การประชุมกลุ่มมีความสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจใน
ทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.72

สื่อสิ่งพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจในทิศทาง
เดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.40

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมีความสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผลในการ
โน้มน้าวใจในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.32

จากปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัจจัยการประชุมกลุ่มมีความ
สัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจในระดับค่อนข้างสูงมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ
อย่างเห็นได้ชัด และปัจจัยทุก ๆ ตัวมีความสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจ
สมาชิกให้รวมกันจัดตั้งสหกรรยบ้านเก่าในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1
ที่ตั้งไว้

และจากค่าแสดงความสัมพันธ์จะเห็นว่า ตัวแปรการประชุมกลุ่มน่าจะเป็น
ตัวแปรหนึ่งที่จะรวมกันอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจได้มาก
เพราะมีความสัมพันธ์กับความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งการ
ทดสอบและพิสูจน์จะทำโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ
(Stepwise Multiple Regression Analysis) ในตอนต่อไป

5. การวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยแต่ละตัวที่รวมอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจ (ตารางที่ 49 ภาคผนวก ข. และรายละเอียดในการคำนวณ ภาคผนวก ค.)

ตัวแปรปัจจัยทั้งหมดที่ศึกษานี้รวมกันอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจได้คิดเป็นร้อยละ 68.11 ของค่าที่อธิบายได้ทั้งหมด ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง สำหรับการวิเคราะห์ทางคานาสังคมศาสตร์ ในบรรดาตัวแปรที่รวมอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจ คือ ตัวแปรปัจจัยการประชุมกลุ่ม (ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ = 0.52) ซึ่งดูเหมือนจะเป็นตัวแปรตัวเดียวที่รวมอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจได้สูงสุดคือ ร้อยละ 52.53 ของค่าที่อธิบายได้ทั้งหมด หรือคิดเป็นร้อยละ 77.13 ของความแปรปรวนของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจที่ตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายได้ และอาจพิจารณาใช้ตัวแปรนี้เป็นตัวแปรสำคัญในการอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจได้

ตัวแปรถัดมาที่มีความสำคัญในการอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจได้แก่สิ่งพิมพ์ (ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ = 0.26) สามารถอธิบายได้ร้อยละ 9.43 ของค่าที่อธิบายได้ทั้งหมด

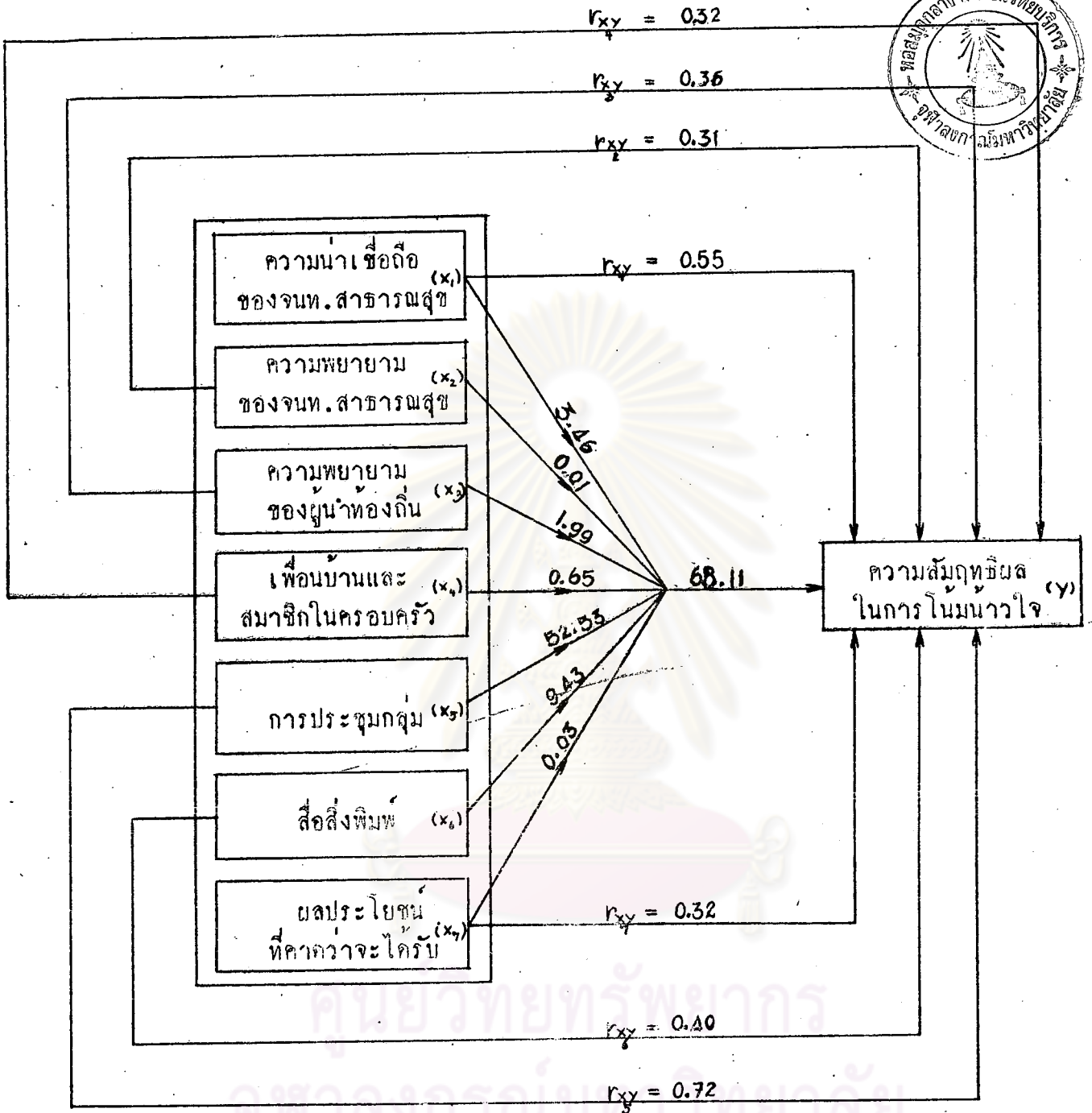
อีกสามตัวแปรถัดมาคือ ตัวแปรส่วนบุคคล กล่าวคือความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ความพยายามของผู้นำท้องถิ่น และเพื่อนบ้านและสมาชิกในครอบครัว (ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ = 0.22, 0.14 และ 0.08 ตามลำดับ) ตัวแปรทั้งสามตัวดังกล่าวสามารถอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจได้ประมาณร้อยละ 3.46 , 1.99 และ 0.65 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงนัก

ส่วนตัวแปรที่รวมอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจในระดับต่ำ ได้แก่ ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และความพยายามของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ = 0.02 และ - 0.01 ตามลำดับ) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.03 และ 0.01 ตามลำดับ

ดังนั้นจากกล่าวไควว่า ตัวแปรที่สำคัญในการรวมอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจมี 4 ตัวแปร ดังนี้คือ การประชุมกลุ่ม สื่อสิ่งพิมพ์ ความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ความพยายามของผู้นำท้องถิ่น ตามลำดับ ส่วนที่เหลืออีก 3 ตัวแปร คือ เพื่อนบ้านและสมาชิกในครอบครัว ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และความพยายามของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีความสำคัญในการรวมอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจไคนอย แต่ตัวแปรทุกตัวก็มีส่วนร่วมในการรวมอธิบายความแตกต่างของความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าวใจได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ที่ตั้งไว้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิสรุป ค่าของตัวแปรในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผล
 ในการโน้มน้าวใจสมาชิก ให้ร่วมกันจัดตั้งสหกรรชานบ้านเก่า.